

Kosmologi

On uskomatonta, että sataa,
että jotain tapahtuu, lävitseni kohahtaa
miljardi neutriinoa ja aika pysähtyy,
kasautuu aalloksi, kuu nousee kadun ylle
ja elämä jatkuu, mies ylittää kadun
fagotti kädessään, katson miestä,
kaunista, täynnä halua, olen tässä,
ja suuri kuu on kadun yllä, vuorovedet
valppaina meressä, alun jäänteet, arkki-
fossiilit: valoa, pimeyttä ja purppuraa.

-Pauli Tapio-

Katkelma runosta teoksesta Varpuset ja aika

ja kuutiotornissa syksy lepää
matkallaan lahden taakse
minä rakastan sinua kaupunki
makoisa pöly lohkoo illasta topaasikuutioita
valo on etäisyyttä
vieras vuodenaika, ilmestynyt
tuoksussa musiikin monikulmaisissa höyryävissä kiteissä

-Auli Särkiö-

Katkelma runosta teoksesta Ruohosinfonia

Rakkaudesta VII

Rakastakaa kaltaisiianne ja vieraita,
koskaan ei voi tietää kuka muukalaisista
on saapunut tänne pelastaakseen meidät
intohimojen kuolemalta.

Kahlatkaa rakkaudessa, kylpekää,
kellukaa, sukeltakaa, viipykää pohjassa,
nouskaa pintaan, haukkokaa henkeä,
taas sukeltakaa, hukkukaa, tulkaa kaloiksi,
muuttukaa vedeksi, haihtukaa aurinkoon,
sammukaa. Tyranni on kukistunut.

Syttykää, räjähtäkää,
valaiskaa uusia planeettoja.

-Jukka Vieno-

Katkelma runosta teoksesta
Ruttopuiston rakastavaiset

Odotan kumppania, avaan puseron nappeja.
Olen jo melkein alaston,
niin kuin hukkuva Aino, Jeesus, kastemato,
kadonnut kaakeli tai naku päärynä.
Hän tulee kotiin,
on vuotanut päiviä, vuosia.
Kerään talteen rikkinäiset lauseet.
Ne tuoksuvat mereltä ja kirkkaalta väriltä.
Sanon: tänään tahdon, että makaat päälläni
ja talot huojuvat kuin puut.

-Miira Luhtavaara-
Teoksesta Ruohikon luut

tapasin miehen elokuvateatterissa
meillä oli pyörivät päät
ja huulissa magneetit

hän kietoi kätensä ympärilleni
käsi olikin linnun siipi

mustavalkoinen taivas hurjistui näin
sieluni katalalla tavalla kaapattiin

-Lea Kalenius-

Teoksesta Rouva on kadonnut

Kauho kahdesta lähteestä,
neljästä,
kahdeksasta,
tunne, miten sattuvat haavat hautojen takaa:
ota sydämeesi punnukset niiltä,
joiden nimet jo kivistä himmenneet.

Saat katuliidut ja tyhjän tien,
kehittyä kuin valokuva
monessa liemessä
oman mielesi pimiössä.

-Anna Elina Isoaro-
Katkelma runosta teoksesta
Rakkautta ja vasta-aineita

Mitä vikaa siinä,
lauantaisaunan
jälkeisessä rakastelussa.
Ihanaa, nautinnollista,
kaiken lisäksi
on sen säännöllisyyteen
sisäänlyöty armeliaisuus.

-Arto Lappi-
Teoksesta Sulavesien tanssi

lávttas hilboša
gakcu ráidalasa miel
čolgada giđa himuid

tuore kosteus
kiipeää portaikkoa
sylkee kevään himoa

-Inger-Mari Aikio-

Teoksesta Beaivváš čuohká gába /
Aurinko juo kermaa

en lakkaa kaipaamasta sinua
hiekkaa suussani, kauniita jyviä
tanssimme sortuvalla kadulla

pilven varjo pyyhkii hiekasta askelet
nopeammin kuin jaksamme juosta

-Mia Rönkä-
Teoksesta Maanalaiset linnut

RUNO
KUU●
www.runokuu.fi

Näytät kauniilta, kun luet runoja.

-Pekka Kytömäki-
Teoksesta Valo pilkkoo pimeää

